

Életrajz Prokopp Mária

1939. március 25-én született Budapesten. Általános iskolai és gimnáziumi tanulmányait Esztergomban végezte, 1957-ben érettségizett. 1957–1962 között az Eötvös Loránd Tudományegyetem Bölcsészettudományi Kar művészettörténet-történelem szakán végezte tanulmányait. 1962-ben diplomát szerzett. Szakdolgozatát az esztergomi Várkáporna XIV. századi falképeiről írta.

1962–1968 között az esztergomi Balassa Bálint és Vármúzeumban dolgozott. 1969–1976 között az Eötvös Loránd Tudományegyetem Bölcsészettudományi Kar Művészettörténeti tanszék tudományos munkatársa, 1977–1993 között tudományos főmunkatársa, 1993–2001 között egyetemi docense, majd 2001-től egyetemi tanára.

1967-ben az Eötvös Loránd Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán doktorátust szerzett summa cum laude minősítéssel. Disszertációját a gömői XIV. századi falképekről írta.

1976-tól a Magyar Tudományos Akadémia kandidátusa. Disszertációjának témája az itáliai trecento festészet hatása Közép-Európa falfestészetére, különös tekintettel Magyarországra.

1995-ben habilitált az Eötvös Loránd Tudományegyetemen. Disszertációját Sassettáról írta.

1978-ban Pasteiner Gyula emlékérmét (Magyar Régészeti és Művészettörténeti Társulat), 1990-ben Ipolyi Arnold emlékérmét (Magyar Régészeti és Művészettörténeti Társulat) és 2007-ben Szervatiusz Jenő-díjat, illetve Kiváló Erasmus Koordinátor kitüntetést (Oktatási és Kulturális Miniszter) kapott.

A Magyar Tudományos Akadémia Művészettörténeti Bizottságának tagja több ciklusban, és jelenleg is. 2000–2004 között a Magyar Tudományos Akadémia Köztestületi tagja. 1976-tól a Magyar Tudományos Akadémia Művészettörténeti Értesítő szerkesztő bizottsági tagja. A Péter András-Alapítvány és a Szent István-díj Alapítvány elnöke.

1970-től rendszeresen ment külföldi tanulmányutakra. Számos alkalommal járt Olaszországban MÖB-

ösztöndíjjal, illetve Mellon-ösztöndíjjal a Harvard egyetem firenzei Reneszánsz Kutató Központjában, a Villa I Tattiban. 1973-ban MÖB-ösztöndíjjal Franciaországban járt. Hallgatói tanulmányutakat vezetett Csehországba, Lengyelországba és Szlovákiába.

Előadást tartott számos nemzetközi konferencián: 1969: Budapest, CIHA-kongresszus; 1978: Köln, Parler-konferencia; 1977: Poznan, Közép-Európai gótikus falfestészet; 1983: Halle, Közép-európai falfestészet; 1986: Nedec/Niedzica, Közép-európai művészet; 1994: Udine, Középkori falkép-restaurálás; 1996: Róma – Nápoly, Nemzetközi Hungarológia Kongresszus; 2003: Milánó, Lombard-magyar művészeti kapcsolatok a középkorban; 2007: Firenze, Villa I Tatti, a Harvard Egyetem Reneszánsz Kutatóintézetében rendezett „Reneszánsz művészet Magyarországon” konferencián „Vitéz János esztergomi érsek (1465–1472) Studiolójának freskói” címmel; 2008: az Eötvös Loránd Tudományegyetem által rendezett nemzetközi konferencia A Reneszánsz Mátyás korában.

Oktatói és kutatói tevékenységének területe a XIII–XV. századi itáliai, magyar és közép-európai képzőművészet.

Főbb tudományos eredményei: az esztergomi vár XIV–XV. századi falképeinek datálása és stílus-körének meghatározása; Vitéz János érsek esztergomi Studiolója falképeinek programja és attribúciója; a közép-európai gótikus falképek itáliai kapcsolatainak meghatározása; Gömör, Szepesség és Somorja gótikus falképek; az újonnan feltárt hazai gótikus falképek feldolgozása: Keszthely, Siklós, Maconka, Tornaszentandrás; az esztergomi Keresztény Múzeum trecento képeinek új meghatározása, katalógusuk elkészítése; Sassetta Posztó-céh-oltárának új rekonstrukciója, tudományos feldolgozása; az Árpád-házi szentek európai kultuszának és képzőművészeti emlékeinek tudományos bemutatása; a nápolyi Santa Maria Donna Regina templom falképeinek művészettörténeti feldolgozása.